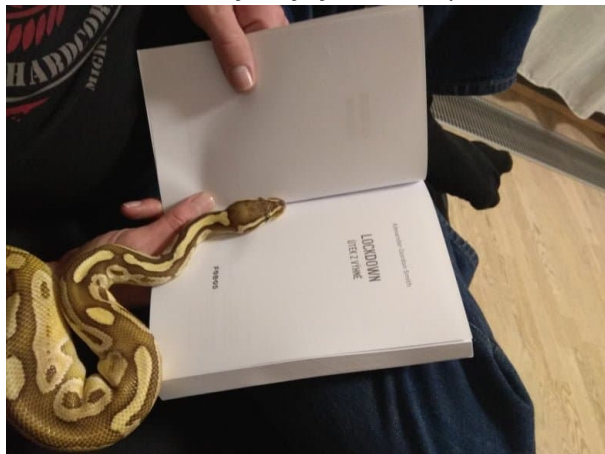

Domáci mazlíčci na Trojce: bydlíme se psy i krajtami

01.03.2021

Pandemie podpořila oblibu domácích zvířat i na Praze 3. V městských bytech tu lidé chovají kromě psů a koček třeba hady, krysy nebo slepice.

Mít společníka a kamaráda, splnit dětem sen a zároveň je naučit starat se o živého tvora, to jsou obvyklé důvody, proč si pořizujeme domácí zvířata. V době, kdy většina rodin tráví víc času doma, uvažují o koupi domácího mazlíčka pro sebe nebo pro své blízké i ti, které to dříve nenapadlo. Že pandemie podpořila zájem o domácí zvířata, potvrzují i lokální prodejci chovatelských potřeb. Mnoho lidí si ale podle nich neuvědomuje, že po skončení krize už nebudou tolik doma, a měli by zvážit, zda bude v jejich silách se o zvíře dál postarat. Zájemci o psa nebo kočku také často podceňují finanční stránku takového rozhodnutí, takže skutečné výdaje za krmivo, příslušenství a veterinární péči je pak nepříjemně překvapí.

Levnější variantou může být třeba drobný hlodavec, želva nebo ještěř. Oblíbené jsou činčily, osmáci, agamy nebo gekončíci. Roste ale také zájem o chov veverek a šneků. „Šnek je jedno z nejlevnějších domácích zvířat,“ potvrzuje Tomáš Protiva ze šnečí prodejny Landsnails v Jeseniově ulici. „Stačí mu plastová krabice a zdroj vápníku, kterým je například sépiová kost.“ Mít doma šneka jako kamaráda se stává populární hlavně mezi dětmi. Rodiče potěší, že nemusí po takovém zvířeti uklízet, řešit hlídání během dovolené a platit za veterinární vyšetření.

Na Praze 3 se ale najdou i méně obvyklí domácí mazlíčci. „Jezdím na jednu farmu, kde mají drůbež. Tohle kuřátko chtěla slepice napadnout, tak jsem se rozhodla, že ho zachráním, a odvezla jsem si ho před pár lety do bytu na Vinohradech,“ vypráví Ivana Frýdecká. Její slepice teď žije na malém dvorku u domu. „Rodina mi nejprve řekla, že jsem blázen. Ale už si na ni zvykli, je to člen domácnosti,“ říká Ivana, která má radost i z reakcí okolí: „My jsme barák dobrých lidí, sousedy to baví.“

Ještě odvážněji se k domácímu chovu slepice staví Ondřej Chalupa, který si svou opeřenou společnici bere i do kanceláře. „Mám ji stále při sobě, protože je to zvíře se silně vyvinutým sociálním chováním a samotu od malička špatně snáší,“ vysvětluje chovatel. Do přenosné klece ji zavírá pouze při přesunech, jinak má slepice relativní svobodu pohybu. V práci na něj čeká sedící na akváriu s kočkolitem, doma je zcela na volno. Ondřej si už zvykl na častý úklid trusu, slepici chodit na záchod zkrátka nenaučíte. Na druhou stranu ho neustále překvapuje praktická stránka chovu: „Stačí k tomu minimální životní prostor, žere to prakticky cokoliv, klade to jedlá vejce... Prostě super.“ Zároveň s úsměvem dodává, že slepice není moc mazlivá.

Marcela Wejvodová si naproti tomu své dva miláčky — Huga a Páju — ke kontaktnímu chování vycvičila.

Nebyla to ovšem žádná samozřejmost. Krysy africké, které mohou dorůst až do velikosti kočky, jsou totiž na lidský kontakt citlivé, a pokud je nezačnete v prvních týdnech života ručně přikrmovat, už z nich žádný mazlík nebude. „Když vás kousne tahle krysa, není to jak od potkana, ale většinou na šití do nemocnice,“ přiznává Marcela.